

Klaipėdos jaunimo centras

ŠOKIŲ GEBĖJIMŲ UGDYMAS IR NAUDA VIDURINIOJOJE VAIKYSTĖJE

Audronė Bastytė

Vaikų choreografinių gebėjimų ugdymo problemos mokyklose

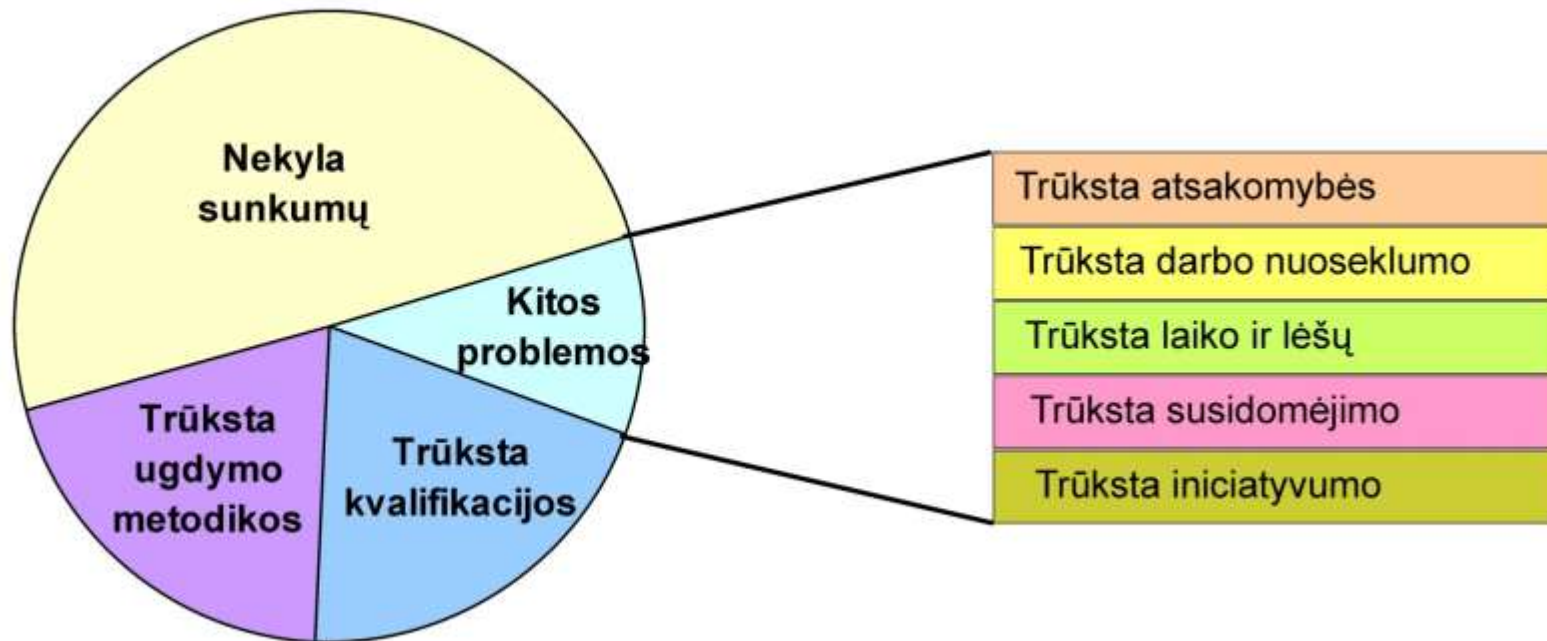
Trūksta metodinės medžiagos, skirtos šiuolaikiškiems šokio ugdymo metodams taikyti, ugdymo procesui planuoti, šokio pasiekimams vertinti.

Trūksta vaizdo medžiagos, kurią šokio mokytojai galėtų naudoti per pamokas ir “gyvo” šokio kūrinių, skirtų įvairaus amžiaus vaikams.

Šokio specialistų rengimo programos, tiek universitetinės, tiek neuniversitetinio lygmens, nesuteikia pakankamai bendrų žinių apie esminius šokio elementus – erdvę, laiką, energiją, jų raišką kuriant judesių struktūrą dinaminiu, simboliniu ar metaforiniu aspektais.

Nors šokių pedagogų kvalifikacijai kelti dažnai organizuojami įvairūs seminarai, mokymai, tačiau ne visi mokytojai turi laiko ir lėšų tuose seminaruose pasitobulinti.

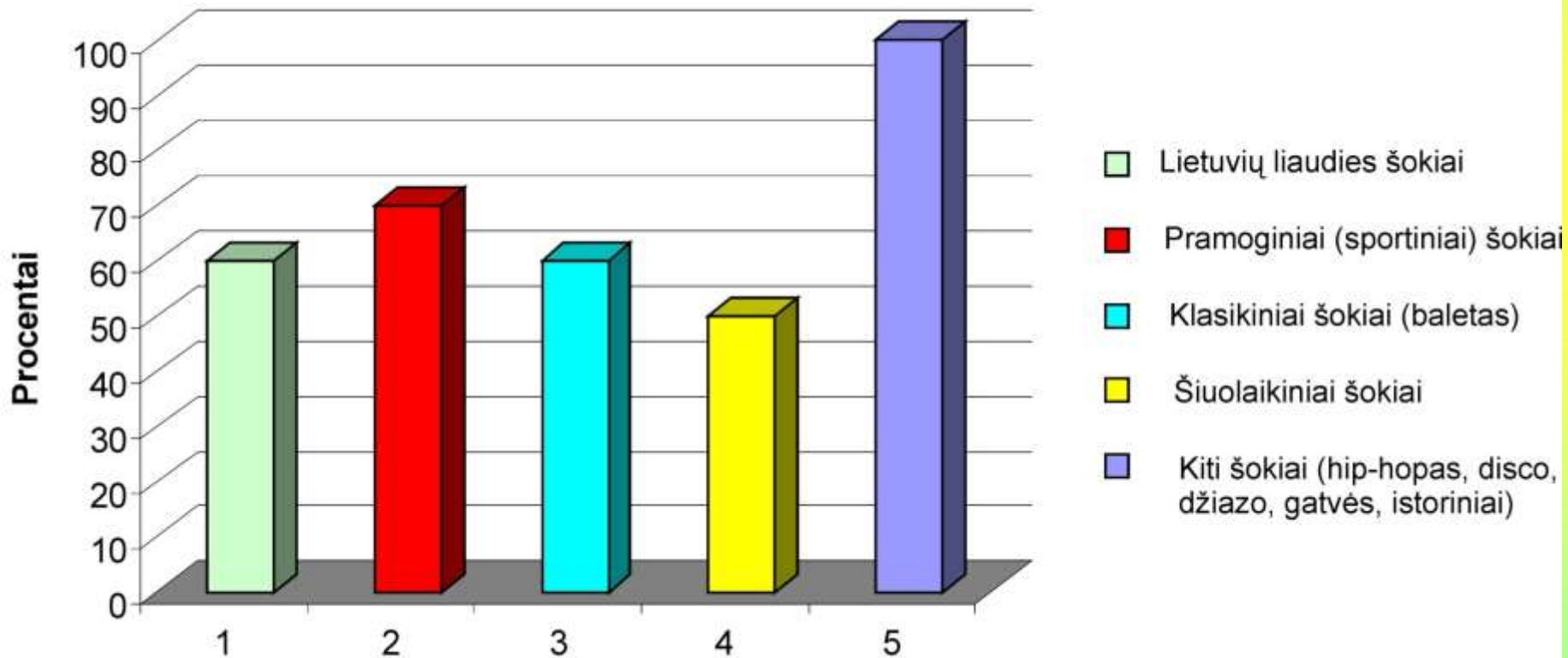
Sunkumai, kylantys šokių gebėjimų ugdymo procese

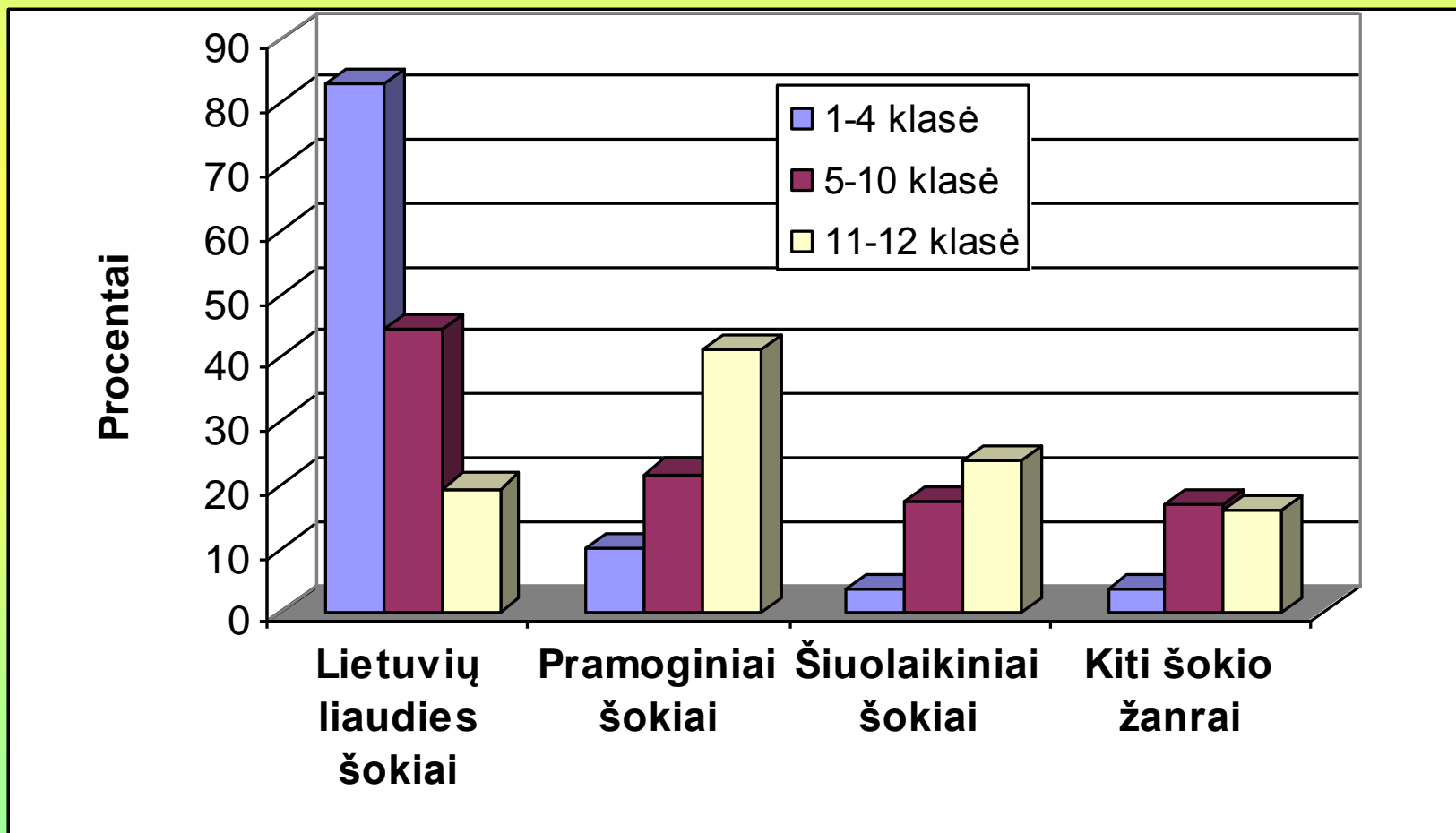
Šokių mokytojų naudojama šokio veikla

Šokio veikla	Šokio atlikimas		Šokio kūryba		Šokio suvokimas	
	Skaičius	Proc.	Skaičius	Proc.	Skaičius	Proc.
1-4 klasėse	122	72,6	38	22,7	8	4,7
5-10 klasėse	87	51,7	55	32,7	26	15,6
11-12 klasėse	99	58,9	37	22,0	32	19,1

Ugdymo procese naudojami šokio žanrai

Choreografinis ugdymas mokyklose

Įvairaus amžiaus mokinių šokio veiklos ypatumai

6-10 m vaikai – imliausi šokio pamokoms

Pagrindiniai ankstyvojo amžiaus paauglių šokio veiklos ypatumai

Kritinis amžius – 10-ieji metai

SUNKUMAI:

- nuslopęs vaikystėje dominavęs polinkis į kūrybinę meninę veiklą,
- sutrikęs šios veiklos spontaniškumas ir sinkretiškumas,
- jautri reakcija į suaugusiųjų pastabas,
- priešinimasis griežtiems nurodymams.

PRIEŽASTYS:

- persitvarkantis motorinis aparatas,
- nevienodu tempu augantys kaulai ir raumenys,
- greitesnis raumenų pervargimas,
- pažeidžiama laikysena.

Šokių judesių poveikis vaikų fiziniam lavinimui

tai sportas, kuris praturtina žmogaus dvasią bei sielą, o šokimas suteikia daug gerų emocijų, lavina atmintį ir žinoma gražina žmogų išoriškai;

pasikeičia viskas. Pirmiausia požiūris į šokius, mąstysena. Šokant ilgus metus puikiai išsivysto raumenynas, muzikalumas, choreografinė atmintis, ištvermė;

lavina judesį, kultūrą, lankstumą, fiziškai susitirpina žmogų;

ugdo valią, gerina sveikatą, skatina dėtingumą, atskleidžia žmonių santykius, išmoko žmogų disciplinos, gerina nuotaiką, skatina siekti rezultatų.

Išvados

- Šokių užsiėmimai mokyklinio amžiaus vaikams yra puiki priemonė judėjimo poreikiams tenkinti, daro vaikus fiziškai stipresniais, ištvermingesniais, ugdo valią, išmoko disciplinos, skatina siekti rezultatų.
- Šokiai skatina asmenybės tobulėjimą ir keičia asmens kultūrą, koreguoja dvasines/moralines vertybes. Šiame procese labai didelę reikšmę vaidina pedagogo ir šokėjo tarpusavio bendradarbiavimo kokybė.
- Šokis, kaip meninio ugdymo dalykas, daro teigiamą įtaką vaikų asmenybės raidai fiziniame, psichiniame ir socialiniame lygmenyje.

Šokių gebėjimų ugdymui, kur mokinys galėtų patenkinti savo interesus, panaudoti ir išreikšti prigimtines galias, ne visose mokyklose kreipiamas reikiamas dėmesys.

Pagrindiniai motyvai, lemiantys šokių pasirinkimą, kaip vieną iš užklasinės veiklos sričių yra tai, kad tėvai yra suinteresuoti visapusišku savo vaikų ugdymu ir neapsiriboja vien bendraisiais mokykloje mokomais dalykais. Daugiausia tėvų siekia visapusiško vaiko fizinio vystymosi ir nori, kad jų vaikas gautų meninio-estetinio judesių lavinimo pagrindus.

Didelę reikšmę neformaliojo ugdymo šokių būrelio lankomumui turi pačių mokinių noras realizuoti save per šokį. Dalyvavimas koncertinėje veikloje ugdo estetinę ir meninę mokinių patirtį, formuoja teigiamą savęs vertinimą, moko nugalėti baimę, ugdo mokinių pasitikėjimą savimi.

Rekomendacijos

Šokių mokytojams rekomenduojama:

organizuojant šokio ugdymo procesą vadovautis požiūriu, kad šokis – tai tam tikra kalba, simbolių sistema, kuriai suprasti ir valdyti reikalingi specifiniai šokio struktūros kūrimo ir suvokimo gebėjimai;

dėmesys turėtų būti telkiamas į visuminį šokio patyrimą atsižvelgiant į vaikų psichologinius, kinestetinius ir meninės veiklos ypatumus:

atsisakyti vienpusiško atlikimo gebėjimų ugdymo ir repeticinio pobūdžio pamokų,

derinti įvairias šokio veiklas: atlikimą, kūrimą, stebėjimą, interpretavimą ir vertinimą;

orientuoti šokio veiklas į bendravimo situacijų kūrimą, kai pamokoje suteikiama galimybė vaikams būti šokėjais ir kūrėjais, stebėtojais ir vertintojais;

Rekomendacijos

Aukštosioms mokykloms, rengiančioms šokio mokytojus, šokio edukologus, rekomenduojama:

išsamiau supažindinti būsimuosius šokio mokytojus su meninio ugdymo, šokio ir šokio ugdymo teorijomis, jų kaita šiuolaikiškumo kontekste, skatinti konstruktyviai kritinį požiūrį į vyraujančią šokio mokymo sampratą, kuri remiasi atlikimo ir / ar spontaniškos saviraiškos principais;

pervertinti šokio mokytojų rengimo turinį atsižvelgiant į nūdienos jaunimo šokio kultūros realijas ir papildyti jį moduliais, suteikiančiais galimybę pažinti naujai atsirandančias šokio formas, kartu plėtoti išprusimą bendros kultūros srityje.

Ačiū už dėmesį

